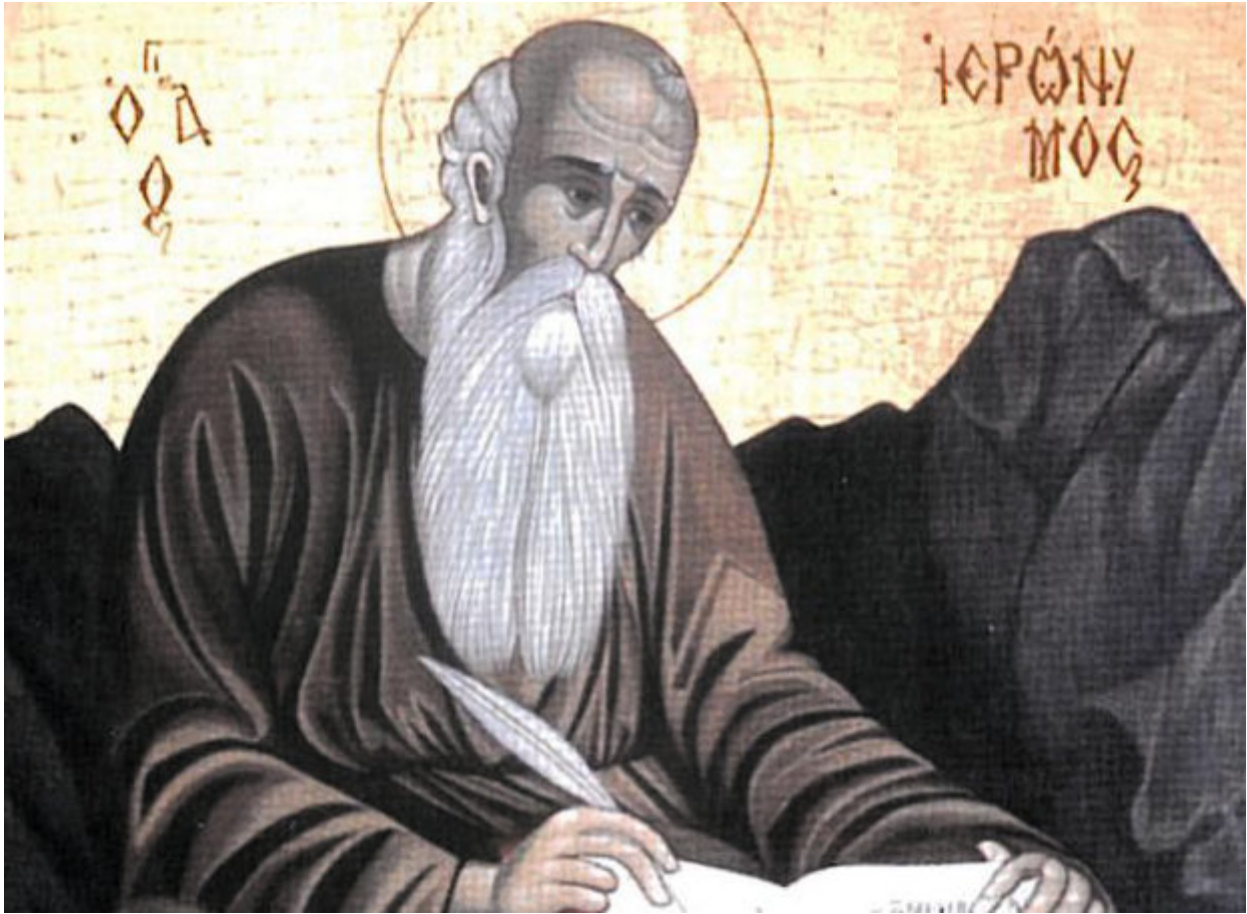

Ο ασκητικός βίος του Οσίου Ιερωνύμου

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Όσιος Ιερώνυμος γεννήθηκε το 345 μ.Χ. στο χωριό Στριδώνι της Δαλματίας από γονείς ενάρετους χριστιανούς, οι όποιοι για να τον μορφώσουν καλύτερα, τον έστειλαν στη Ρώμη. Εκεί βαπτίστηκε, αλλά και εκεί έπεσε στη διαφθορά.

Μετά τη Ρώμη επισκέφθηκε τη Γαλλία. Έπειτα επέστρεψε στην Ιταλία και από εκεί πέρασε στην Ανατολή και έφθασε το 373 μ.Χ. στην Αντιόχεια για να συνεχίσει τις σπουδές του. Αφού βέβαια γρήγορα συνήλθε από τις νεανικές του παρεκτροπές, αποσύρθηκε στην έρημο της Χαλκίδας (στη Συρία) και ζούσε ασκητική ζωή.

Αηδιασμένος όμως από τους εκεί υποκριτές μοναχούς επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη, όπου γνωρίστηκε με τον Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό και τον Γρηγόριο Νύσσης και από εκεί επέστρεψε στη Ρώμη, πολύ εκτιμώμενος για την πολυμάθεια του. Αλλά οι σχέσεις του με μια πλούσια, αλλά ευσεβή χήρα, την Παούλα, και τις θυγατέρες της, σκανδάλισε τη Ρωμαϊκή κοινωνία και αναγκάσθηκε να φύγει με τη συνοδεία αυτών από τη Ρώμη και να πάει δια της Αντιόχειας στα

Ιεροσόλυμα και από κει στη Βηθλεέμ, όπου έκτισαν δύο Μονές, μία ανδρική και μία γυναικεία, στις όποιες και διέμεναν.

Και η μεν Παούλα πέθανε στη Βηθλεέμ το 404 μ.Χ. και λύπησε πολύ τον Ιερώνυμο, αυτός δε το 420 μ.Χ.

Αργότερα το ιερό του λείψανο μετακομίστηκε στη Ρώμη και εναποτέθηκε στον Ναό της S. Maria Maggiore.

Ακολουθία του, ποίημα Νήφωνος Αγιορείτου, εκδόθηκε στην Αθήνα το 1925 μ.Χ.
Ο Όσιος Ιερώνυμος εορτάζει στις 15 Ιουνίου εκάστου έτους.

Άπολυτίκιον

Ήχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν σοφίαν τιμήσας Ἱερώνυμε Ὅσιε, παρ' αὐτῆς ἐτιμήθης οὐρανίοις χαρίσμασι, καὶ γέγονας φωστήρ περιφανής, βιώσας ὥσπερ ἄγγελος ἐν γῇ· διὰ τοῦτο σοῦ τὴν μνήμην τὴν ἱεράν, τελοῦμεν ἀνακράζοντες· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, χάριν ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφία καὶ χάριτι κεκοσμημένος λαμπρῶς, ὁσίως ἐβίωσας, ἐν ἐγκρατεία πολλῇ, σοφὲ Ἱερώνυμε· ὅθεν τῆς τοῦ Σωτῆρος, Ἐκκλησίας ἐδείχθης, πάμφωτος λύχνος Πάτερ, ἀρετῶν ταῖς ἀκτίσι· καὶ νῦν Χριστὸν δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σέ.

Κοντάκιον

Ήχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ, τῶν ἀρετῶν διδάσκαλον, καὶ μυστικὴν, τῆς εὐσέβειας σάλπιγγα, Ἱερώνυμον τὸν μέγιστον, μελωδικῶς ἀνευφημήσωμεν ἐν κόσμῳ γὰρ ὁσίως πεπολίτευται, καὶ μύστης τῆς σοφίας ὥφθη ἕνθεος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Κάθισμα

Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῇ ἐπιπνοίᾳ, γλῶσσαν ἕνθεον, καταπλουτήσας, μυστογράφος ἐδείχθης τῆς χάριτος, τὴν τῶν Γραφῶν σαφηνίζων ἀκρίβειαν, καὶ ἀρετῶν ἀναπτύσσων τὴν ἔλλαμψιν ὅθεν πρέσβευε, θεόσοφε Ἱερώνυμε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Οἶκος

Σοφίαν ἐκ νεότητος ποθήσας, καὶ ταύτην ὀλοτρόπως ἐκζητήσας, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθῶν, ὡς σφαλλομένων νουνεχῶς, ἐμίσησας τὴν σχέσιν καὶ τὸν ζυγὸν τοῦ

Σωτῆρος ἄρας, ἀσκητικῆς ζωῆς πρὸς τελειότητα ἔδραμες, ἀπαρνησάμενος σαυτόν, καὶ ἅπαν φρόνημα σαρκός, νεκρώσας θεοφόρε ἐντεῦθεν τῇ πρὸς Θεὸν μυστικῇ ἐνώσει, ἐν μετοχῇ θείᾳ ἐθεώθης, καὶ τῆς σοφίας τὸν δοτῆρα ἐθεράπευσας, τὸν δόντα σοι λόγον σοφίας καὶ γνώσεως· δι' ὃ, σοφὲ Ἱερώνυμε, μοναστῶν ὑποφήτης καὶ ἀλείπτης γέγονας, καὶ Ἐκκλησίας λύχνος ἀείφωτος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ἐνάρετου βίου εἰκόν, καὶ τοῦ Παρακλήτου, ἐνδιαίτημα ἱερὸν χαίροις συνωνύμων, τῶν σῶν προστάτης θεῖος, καὶ πρέσβυς πρὸς τὸν Κτίστην, ὧ Ἱερώνυμε.

Πηγή: www.saint.gr